

[Halvgaard.]

fald blevet opfordret til at lytte til råd fra anden side.

Det har man ikke villet. Man har gang på gang holdt fremskridtspartiet udenfor og overset dets forslag trods den omstændighed, at en halv million danske vælgere har ønsket fremskridtspartiets ideer og politik gennemført som en løsning på Danmarks alvorlige problemer.

Gennemgår man Folketingstidende for de senere år og analyserer de lovforslag, som er fremsat, må man forbavses. I det ene øjeblik forsvarer man f. eks. forbrugsbegrænsende foranstaltninger, i næste øjeblik indser man, at det nok var en forkert politik, og så er der ingen grænser for de bestræbelser, man udfolder for at stimulere forbruget, sidst ved dette forlig gennem en momsnedsettelse m. v. Der kunne nævnes utallige eksempler.

Forliget, som nu er indgået mellem 5 partier, er indeholdt i en lovbutik af 22 lovforslag. Landbrugs- og fiskeriudvalget har haft en vis tvivlsom fornøjelse af en lille del af butikken på i alt 5 lovforslag. Det drejer sig om statsgaranti for driftslån til væksthushagarterier, til ejere af fiskerfartøjer, til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien og ændring af lov om tilskud til dræning samt det femte og sidste lovforslag om tilskud til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger vedrørende produktionsbyggeri i landbrug, skovbrug, gartneri og frugtavl. En lille butik af 5 lovforslag, som under udvalgsarbejdet, mener jeg, er visnet mere og mere, og som jeg desværre ikke tror at selv det mest moderne væksthushagartneri kunne holde liv i.

Når forligspartierne i så høj grad har lagt vægt på at støtte erhvervene, specielt eksporterhvervene, savner man i høj grad initiativer, der kunne gavne vort vigtigste eksporterhverv, landbruget.

Kapitalvindingsskatten er en af disse restriktioner inden for landbruget, som bevirker, at utallige landbrugsejendomme ikke drives effektivt, men kun tjener som en slags aftægtsboliger. Der er ligefrem tale om en vis form for stavnsbånd for de mennesker, som sidder i mange af ejendommene. Kapitalvindingsskatten er en bremseklods, der hindrer erhvervslivet i at skabe fornuftige og naturlige arbejdspladser i vort sam-

fund. Tusindvis af landbrugsejendomme drives uproduktivt grundet kapitalvindingsskatten, fordi de ikke ejes af dem, som bedst formår at få noget produktivt ud af dem. Tænk på de tusindvis af landbrug, der drives kvægløst, og hvor moderne staldbygninger står ubenyttede. Her var der mulighed for at skabe nye arbejdspladser i et valuta-skabende erhverv.

De samlede tilskud, der nu anvendes til denne butik, kunne virkelig også bekoste afskaffelsen af kapitalvindingsskatten, og fremskridtspartiet har gentagne gange fremsat forslag om at få den afskaffet, sidst her for nogle dage siden, men forgæves. I stedet for at gennemføre virkelige foranstaltninger, der kunne gavne både landbrug, skovbrug, gartneri og frugtavl på længere sigt, som jeg har nævnt eksempler på, fremkommer lovforslaget om midlertidige statslån til produktionsbygninger. Fremskridtspartiet kan ikke stemme for et sådant forslag i betragtning af, at vi i forvejen har et produktionsapparat i disse erhverv, som vi ikke mener bliver udnyttet hensigtsmæssigt.

Da Danmark i oktober 1972 besluttede at træde ind i fællesmarkedet, var det i forventning om, at dansk landbrug, fiskeri, skovbrug og gartneri skulle konkurrere på lige fod med de tilsvarende erhverv i de øvrige 8 fællesmarkedslande. Desværre, hvilket man må beklage, er disse forventninger ikke indfriet. Men hvem kritiserer mest den konkurrenceforvriddning, der finder sted, når man i de andre fællesmarkedslande etablerer nationale støtteordninger til erhvervene? Det gør repræsentanter for landbrug, fiskeri og gartneri, og nu skal vi her i Danmark til at begå den samme fejl gennem støtteordninger at skabe konkurrenceforvriddning ikke blot inden for det enkelte erhverv, men også erhvervene imellem. Et samfund som det danske må på naturlig måde tilpasse sig den erhvervsudvikling, som altid vil finde sted, og det kan kun få uheldige følger, hvis der skabes præcedens for, at staten handler i panik og træder til med kortsigtede løsninger, så snart et erhverv er i vanskeligheder.

Herved fortsætter den siksakkurs, der har kendetegnet den førte politik i de sidste 30 år, uanset hvilken regering der har haft magten. Samfundsmæssigt må det være forkert kunstigt at holde liv i dele af et erhverv, hvis det ikke er levedygtigt. Bruges